

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/3/2018
Identifikačné číslo spisu:	5017000020
Dátum vydania rozhodnutia:	12.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5017000020.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného Y. U. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2018, sp. zn. Ntc/20/2017, na neverejnom zasadnutí 12. apríla 2018 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Y. U. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov tak, že sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 8 Hv 24/16b zo 7. júna 2016, v spojení s rozhodnutím Odvolacieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 19Bs 252/16x z 29. septembra 2016, právoplatný 29. septembra 2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky Y. U., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom W., L. Z.. XXX, okr. M., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Suben, Rakúsko, uznaný za vinného

- v prípade bodu I./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 4 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach,
- v prípade bodu II./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 4 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach,
- v prípade bodu III./ z prečinu prípravy obchodovania s omamnými látkami podľa § 28 ods. 1 druhý prípad rakúskeho Zákona o omamných látkach,
- v prípade bodu IV./ z prečinov nepovoleného zaobchádzania s omamnými látkami podľa § 27 ods. 1 číslo 1 druhý prípad a ods. 2 rakúskeho Zákona o omamných látkach,

na skutkovom základe, že

Y. U. v rozpore s predpismi omamnú látku,

I./ ktorej množstvo dvadsaťpäťnásobne prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach) v obciach Kittsee a Berg vyviezol zo Slovenska a dovezol do Rakúska, konkrétne prepašoval,

A./ v čase medzi 11. novembrom a 14. novembrom 2015 a dňa 24. novembra 2015 celkovo 88,1 gramov drogy Pico, ktorá obsahovala minimálne 63,76 gramov metamfetamínu, a to osobným motorovým vozidlom značky VW Lupo, O., osoby menom K. Y., pričom osoba menom Y. bola šoférom tohto auta a osoba menom U. mala omamnú látku pri sebe;

B./ dodatočne k množstvu omamnej látky, ktoré je uvedené pod bodom A./ v čase od začiatku septembra 2015 až do 24. novembra 2015 minimálne 347 gramov drogy Pico, ktorá obsahovala minimálne 232,14 gramov metamfetamínu, a to z časti autom (spoločne so samostatne stíhanými osobami menom C. M. a Y. F.) a z časti vlakom;

II./ ktorej množstvo dvadsaťpäťnásobne prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach) na viacerých miestach v rámci spolkového územia so ziskom prenechal iným osobám tak, že dolu uvedeným odberateľom v uvedenom časovom rozmedzí z časti bezplatne prenechal a z časti za minimálnu cenu EUR 30,- za jeden gram predal minimálne 450 gramov drogy Pico, ktorá obsahovala minimálne 301 gramov metamfetamínu, konkrétne

A./ osobe menom C. M. v početných prípadoch celkovo 90 gramov;

B./ osobe menom W. P. v minimálne dvoch prípadoch celkovo 80 gramov;

C./ osobe menom Y. F. vo viacerých prípadoch celkovo 40 gramov;

D./ osobe menom N. M. vo viacerých prípadoch celkovo 30 gramov;

E./ osobe menom V. F. vo viacerých prípadoch celkovo 15 gramov;

F./ osobe menom V. F. vo viacerých prípadoch celkovo 5 gramov;

G./ nestotožneným odberateľom v oblasti prostitúcie minimálne 190 gramov;

III./ ktorej množstvo prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach), dňa 24. novembra 2015 v meste Hainburg po jej dovezení zo Slovenska pri zadržaní kriminálnou políciou vlastnil s úmyslom, dať ju do obehu, konkrétne sa jednalo o 38,1 gramov drogy Pico, ktorá obsahovala minimálne 30,31 gramov metamfetamínu;

IV./ v obci Kittsee, vo Viedni a na iných miestach vo viacerých prípadoch v čase od septembra 2015 až do jeho zadržania vlastnil výlučne pre vlastnú potrebu, pričom sa konkrétne jednalo o približne 64 gramov metamfetamínu (takmer jeden gram na deň),

a bol odsúdený pre zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1, ods. 4 rakúskeho Zákona o omamných látkach k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Zároveň podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. rozhodol, že Y. U. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený Y. U.. V písomných dôvodoch svojho odvolania (č.l. 181-183) uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je založené na domnienkach prokurátora. Jeho domnienky sú mylné, pretože spoluodsúdený I. U. vo svojej výpovedi potvrdil, že sám dovezol drogy do Rakúska, kde ich od neho prevzal. Rovnako C. M. a Y. F. vo svojich výpovediach nič také netvrdili. Napokon ani on sám nebol odsúdený za pašovanie. Ďalej namietal, že podľa zákona Slovenskej republiky má nárok na právnu pomoc už v prípravnom konaní. Pritom netuší,

kto je jeho právnym zástupcom a či rozsudok bol vydaný za prítomnosti jeho právneho zástupcu. V rozsudku nie je o tom žiadna zmienka. Napokon namietal, že krajský súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia, čím mu sprísnil trest, pretože podľa rozhodnutia rakúskeho súdu vykonáva trest v ústave s miernym stupňom strázenia. Definícia stupňa strázenia v Rakúskej republike je síce odlišná, ale prakticky trest vykonáva v zmiernenom režime. Záverom poukázal na skutočnosť, že Slovenská republika ako právny štát by mala vydávať rozsudky na základe dôkazu a nie na základe domnienok prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného Y. U. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajského súdu Eisenstadt zo 7. júna 2016 sp. zn. 8Hv 24/16b v spojení s rozhodnutím Odvolacieho krajského súdu Viedeň z 29. septembra 2016 sp. zn. 19Bs 252/16x postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného Y. U. uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Správny je aj záver krajského súdu, že v prerokúvanej veci nebolo potrebné skúmať podmienku obojstrannej trestnosti, nakoľko v osvedčení štát pôvodu (Rakúsko) priradil trestnú činnosť k ustanoveniu § 4 ods. 2, ods. 3 písm. e) zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov (nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami). V takýchto prípadoch súd neskúma, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 459/2011 Z. z. najvyšší súd nezistil. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody. Z odpisu registra trestov, ktorý je súčasťou spisového materiálu totiž vyplýva, že odsúdený bol v minulosti už viackrát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmienčne prepustený 12. novembra 2014, pričom Okresný súd Ružomberok v konaní pod sp. zn. 8Pp 48/2014 mu určil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Mylný je názor odsúdeného, že krajský súd mu sprísnil trest. V tomto smere odvolací súd pripomína ustanovenie § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

V prípade odsúdeného k zmene druhu trestu nedošlo, nakoľko krajský súd výmeru trestu nemenil a vo výkone trestu sa bude iba pokračovať bez jeho premeny.

Odvolacie námietky odsúdeného ohľadne právneho zastúpenia sú nedôvodné. Ide o osobitný druh konania, pri ktorom príslušný súd o uznaní rozhoduje na neverejnom zasadnutí (§ 16 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.), nakoľko účelom postupu podľa tohto zákona (a podkladového Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV) je práve uznanie a výkon rozhodnutia súdu členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, predovšetkým v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody (pri splnení niektorých ďalších podmienok) do vykonávajúceho štátu odovzdá.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní odsúdeného Y. U. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.